

være i Fremtiden det samme Hovedbeløb som hidtil, at man slet ikke vil tage det mindste Hensyn til Følgerne af Lovens Bestemmelser, hvorved man omformer Skatteforholdet mellem de enkelte Kjøbstæder. Naar det endda var en Omforming kun for een eller to Kjøbstæder, saa kunde man sige, at det var et af de Tilfælde, som kan indtræde, naar man træffer en ny almindelig Foranstaltning, og som man med Lethed maatte springe over. Men det er ikke for een eller to enkelte Kjøbstæder, men det er for samtlige Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn med Undtagelse af de 12 bevarterede Kjøbstæder, for hvilke Byrden bliver meget væsentlig forøget, og naar et Skattebeløb for en saa stor Andeel af Kjøbstæderne dog forøges med circa 70 pCt. eller derover, saa er det dog virkelig ikke at bevare det factiff Bestaaende. Det er derfor, at jeg atter og atter maa lægge Forsamlingen paa Sinde, at, hvor meget man end vil holde sig til det factiff Bestaaende, saa skeer der dog for en stor Deel en meget væsentlig Forandring i det Bestaaende.

Monrad: Omendkjøndt jeg hverken i Majoritetens eller i Minoritetens Indstilling finder fuldkommen udtrykt det, som jeg anseer for rigtigt, saa forekommer det mig dog, at Minoriteten har truffet det, der efter min Mening er det rigtigste, og jeg skal derfor stemme for dens Indstilling. Jeg troer nemlig, mine Herrer! at det ikke er tilstrækkeligt, at vi berolige os med, at Retfærdigheden skeer i det Store, naar denne Retfærdighed ikke tillige skeer i det Smaa, og at lade Forholdet i det Store blive staaende, uden at lægge Mærke til, at derved skeer en stor Forandring med Hensyn til de forskjelligte mindre Deles Bidrag. Jeg troer, at De, mine Herrer! ikke vilde finde Dem tilfredse, naar der f. Ex. med Hensyn til Folkethingets Diater slete en saadan Forandring, at nogle af os fik 1 Rbd. og andre 4 Rbd. daglig, om end denne Fordeling, i sin Heelhed betragtet, maaskee kunde være retfærdig. Efter Udvalgets Forslag er der ikke blot sleet en Skattefremdragning, men der er tillige derved sleet 2 væsentlige Forandringer; den ene er fremgaaet af, at der har fundet en Omdannelse Sted af de Bestemmelser, som

tidligere gjaldt om Indquarterings-Hjælpestaten, den anden, at det privilegerede Hartkorn ogsaa er kommet til at bære en Deel af Byrderne. Jeg finder derfor, at naar man tager Hensyn til disse to vigtige Forhold, saa træffer Minoritetens Forslag om Indquarteringen nærmest det, som er rigtigst og retfærdigst, og det, som stemmer med de virkelig bestaaende Forhold.

Finantsministeren: Det er vistnok ikke uden Grund, at det af Minoriteten er fremhævet, at der er en Forskjel mellem de to Classer af Kjøbstæder, hvoraf den ene har Indquartering og den anden ingen; men om man ogsaa vil indrømme Forslagsstilleren det, saa beviser det ikke, at Kjøbstæderne i deres Heelhed skulle overtage en mindre Deel af de Statter, de hidtil have udredet og derimod Landdistricterne overtage en større Deel; thi dette Forhold kan dog kun angaae Kjøbstæderne indbyrdes, men ikke Kjøbstæderne som en Heelhed betragtet i Forhold til Landdistricterne. Jeg kan derfor ikke finde denne Betragtning tilstrækkelig for Forslaget, som det nu foreligger; — derimod vil jeg meget gjerne indrømme, at naar den ærede Forslagsstiller kunde finde nogen bestemt Betegnelse for det Delingsforhold, som kunde sættes istedetfor de hidtil foreslaaede, nemlig efter Folkemængden eller efter Assurancesummen for Kjøbstæderne indbyrdes, saa kunde der være Anledning til, naar Udvalgets Forslag er antaget ved 2den Behandling, da til 3die Behandling at stille et andet Forslag end det efter Folkemængden og Assurancesummen som Basis for Fordelingen mellem de enkelte Kjøbstæder. Derved vilde det være muligt at bringe det under Thingets Overveielse, hvorvidt man maatte finde Anledning til at gjøre en saadan tydelig Forskjel, som den ærede Forslagsstiller meente der var mellem de bevarterede og ikke bevarterede Byer. Jeg vil imidlertid dog tillade mig her at fremhæve, at man i saa Fald ogsaa vel bør lægge Mærke til den Fordeel, som der altid er anerkjendt at følge af Indquarteringen, for bevarterede Kjøbstæder, en Fordeel, som man jo i Almindelighed ikke er tilbøielig til at fremstille sig meget tydelig, saasnart der er Tale om Stattefordeling; thi da vil man naturligvis ikke